

Mahur buselik makamında ve ferî ikanda nakş beste

ZEKÂİ DEDE EFENDİ

Mi — re sed ey — ey — can ba di be

hâ — ri — tâ sü vi gül

şen — dest — ah — be — ra — ri

ten — ten ta — di ri ten dümde — rel — la

dir — dir — ten — ten — ten — tâ

di ri ten dümde — rel — la — dir — dir — ten

ya — ri yar — naz — lım — vay — canımefen — dim

öm — rüm — vay mahi bu — bi

men — mer — gu — bi — men — tâ sü vi gül

şen — dest — ah — be — ra — ri

(MİYAN) seb ze vü sen sen lā le vü sün bü

güft bi rü yet her

çi be kâ ri ten ten ta

di ri ten dümde rel la dir dir ten

ten ten ta di ri ten dümde rel la dir

dir ten ya ri yar naz lim vay canıme

fen dim öm rüm vay mahıbu bi

men mer gü re men güft bi tu

yet her çi be kâ ri

G Ü F T E S İ

Miresed ey can badi behâri
 Ta süvi gülşen dest ber ari
 Ten ten ta dir ten dümderellâ dir dir ten
 Yar yar nazlım vay canım efendim ömrüm vay
 Mahbubimen mergubimen tâ süvi gülşen dest ber ari

MİYANHANE

Sebzevü sevsen lâlevü sünbül
 Güft birüyet her çi bekâri